

— nakazanie EFSA udzielenia dostępu do dokumentów uznanych za poufne,

— obciążenie EFTA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie, będąca też skarżącą w sprawie T-339/10 ⁽¹⁾ Cosepuri przeciwko EFTA, wnosi skargę na decyzję Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z dnia 15 września 2010 r. dotyczącą przetargu CFT/EFSA/FIN/2010/01 (ogłoszenie o zamówieniu 2010/S 51-074689), którego przedmiotem są usługi przewozu we Włoszech i w Europie, zakończonego powierzeniem zamówienia innemu przedsiębiorstwu.

W zaskarżonej decyzji EFSA odmówił dostępu do pewnych dokumentów dotyczących przetargu, a w szczególności do dokumentów dotyczących wymogów dopuszczenia i oceny najkorzystniejszej ekonomicznie oferty.

Na poparcie swych żądań skarżąca wskazuje na naruszenie mających zastosowanie przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. ⁽²⁾, rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. ⁽³⁾ oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia decyzji, zasady przejrzystości i prawa dostępu do dokumentów. W ostatniej kolejności skarżąca wskazuje na nadużycie władzy.

Skarżąca podnosi w szczególności, że pozwany urząd nie wskazał szkody, którą poniósłby podmiot, któremu udzielono zamówienia na skutek przyznania dostępu do wnioskowanych dokumentów oraz brak uzasadnienia częściowej odmowy dostępu, jako że w świetle przetargu chodziło o dane porównawcze, zawarte w dokumentach udostępnionych w postępowaniu przetargowym przez konkurentów, a zatem wyłączone z zakresu zastrzeżonych informacji handlowych. Ponadto, skarżąca wnosi o połączenie niniejszej sprawy z zawisłą wcześniej przed Sądem sprawą T-339/10.

⁽¹⁾ Dz. U. C 288, s. 47.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz. U. L 248, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2010 r. — DTS Distribuidora de Televisión Digital przeciwko Komisji

(Sprawa T-533/10)

(2011/C 30/80)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: DTS Distribuidora de Televisión Digital, SA (Tres Cantos, Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: H. Brokelmann, adwokat oraz M. Ganino, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2010) 4925 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w ramach niniejszego postępowania, operator płatnej telewizji satelitarnej, kwestionuje decyzję Komisji C(2010) 4925 wersja ostateczna z dnia 20 lipca 2010 r., „w sprawie programu pomocy państwa nr C 38/2009 (ex NN 58/2009), który Hiszpania zamierza wdrożyć na rzecz Corporación de Radio y Televisión Española (RTVE)” uznającą omawiany program zmieniony ustawą 8/2009 z dnia 28 sierpnia w sprawie finansowania Corporación de Radio y Televisión Española za zgodny ze wspólnym rynkiem bez konieczności rozpatrywania środków jego finansowania.

Zdaniem skarżącej Komisja nie mogła udzielić zgody na omawiany program pomocy nie rozpatrując środków finansowania wprowadzonych wyżej wymienioną ustawą, a w szczególności podatku w wysokości 1,5 % od przychodów brutto z użytkowania uzyskanych przez nadawców usług płatnej telewizji.

Skarżąca opiera swe żądania na następujących zarzutach:

— naruszenie prawa z uwagi na to, że Komisja udzieliła pozwolenia na sporną pomoc nie rozpatrując sposobu jej finansowania. W tym względzie skarżąca twierdzi, że, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, badanie pomocy nie może być oddzielone od badania jej sposobu finansowania, jeśli stanowi on integralną część pomocy i że w niniejszym przypadku podatek w wysokości 1,5 % od przychodów brutto z użytkowania uzyskanych przez usługodawców świadczących usługi płatnej telewizji stanowi integralną część programu pomocy, dlatego też Komisja powinna była ocenić go łącznie z pomocą.

— naruszenie art. 106 ust. 2 TFUE poprzez zatwierdzenie przez Komisję programu pomocy, który jest sprzeczny z zasadą proporcjonalności ze względu na to, że podatki służące do jego finansowania wywołują poważne zakłócenia konkurencji na rynku nabywania programów telewizyjnych i na rynku widzów będącym rynkiem niższego szczebla, sprzecznie z interesem ogólnym.

— naruszenie art. 49 i 63 TFUE. Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła wymienione postanowienia w zakresie, w jakim sposób finansowania ogranicza swobodę przedsiębiorczości i swobodny przepływ kapitału czyniąc mniej atrakcyjnym wykonywanie tych swobód przez operatorów oferujących usługi telewizji płatnej i innych inwestorów mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias przeciwko OHIM — Garmo (GAZI Hellim)

(Sprawa T-534/10)

(2011/C 30/81)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (Lefkosia, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci C. Milbradt i H. Van Volxem)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Garmo AG (Stuttgart, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 września 2010 r. w sprawie R 794/2009-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Garmo AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HELLIM” dla towarów z klasy 29

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Wspólny słowny znak towarowy „HALLOUMI” dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ kolidujące ze sobą znaki towarowe są podobne i w ich przypadku istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, jak również naruszenie art. 63 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ skarżąca powinna była uzyskać możliwość udzielenia odpowiedzi na argumenty przedstawione przez drugą stronę postępowania odwoławczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2010 r. — Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias przeciwko OHIM — Garmo (GAZI Hellim)

(Sprawa T-535/10)

(2011/C 30/82)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Organismos Kypriakis Galaktokomikis Viomichanias (Lefkosia, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci C. Milbradt i H. Van Volxem)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Garmo AG (Stuttgart, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 września 2010 r. w sprawie R 1497/2009-4;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.